

« Non potest ; » sed de prudentia carnis. Prudentia ista vitium est. Vis nosse quid est : « Sapere secundum carnem ? Mors est. » Sed ille ipse unus homo, eademque natura a Domino Deo vero et bono condita, heri sapiebat secundum carnem, hodie sapit secundum spiritum : expulsus est vitium, sanata est natura. Nam quandiu esset prudentia illa carnis, omnino legi Dei subjecta esse non posset. Quandiu enim inest per vitium claudicatio, nullo modo potest esse recta ambulatio. Sanato autem vitio, reparata est natura : « Fulistis aliquando tenebræ, » nunc autem lux in Domino ¹. »

XII. Videte ergo quid sequitur : « Qui autem in carne » sunt, » id est, qui in carne confidunt, qui concupiscentias suas sequuntur, qui in his habitant, qui earum voluptatibus oblectantur, qui in earum delectationibus beatam felicemque vitam constituunt, ipsi sunt in carne : « Deo placere » non possunt. » Non enim sic dictum est : « Qui autem in carne sunt, » Deo placere non possunt ? » quasi dictum esset : In hac vita cum sunt homines, Deo placere non possunt. Ergo non placuerunt sancti Patriarchæ ? ergo non placuerunt sancti Apostoli ? Non placuerunt sancti Martyres, qui antequam corpus deponerent patiendo, Christum confitendo, non solum voluptatem contemnebant, sed dolores quoque patientissime perferebant ? Placuerunt, sed in carne non fuerunt. Portabant carnem, non portabantur a carne. Jam enim paralytico dictum erat : « Tolle grabatum tuum ³. Qui ergo in carne sunt, » quemadmodum dixi, quemadmodum jam exposui, non in hoc sæculo vivendo, sed carnis concupiscentiis consentiendo, « Deo placere non possunt. »

XIII. Denique audite ipsum, quæstionem sine ulla dubitatione solventem. Vivis utique in hoc corpore le-

¹ Ephes. v, 8. — ² Rom. viii, 8. — ³ Marc. ii, xi.

quebatur, et tamen adjunxit : « Vos autem non estis in » carne. » Putas est aliquis hic in nobis, cui dictum est ? Ecce populo Dei dixit, Ecclesiæ dixit : Romanis quidem scribebat ; sed universæ Christi Ecclesiæ dixit ; sed tritico dixit, non paleæ ; massæ dixit latenti, non stipulæ apparenti. Unusquisque in corde suo agnoscat. Nos auribus loquimur, conscientias non videmus : tamen secundum ea quæ superius locuti sumus, existimo in nomine Christi esse in plebe Christi quibus dictum est : « Vos autem non estis in carne, sed in Spiritu : si tamen » Spiritus Dei habitat in vobis ⁴. Non estis in carne, » quia non facitis opera carnis consentiendo concupiscentiis carnis : « Sed estis in Spiritu, » quia secundum interiorem hominem condelectamini legi Dei : et hoc est : Si tamen Spiritus Dei habitat in vobis. » Nam si de spiritu vestro præsumitis, adhuc in carne estis. Si ergo non estis in carne, ut in Spiritu Dei sitis ; tunc enim in carne non estis. Nam si recedat Spiritus Dei, pondere suo spiritus hominis revolvitur in carnem, redit ad facta carnalia, redit ad concupiscentias sæculares : « Et erunt illius hominis » pejora novissima quam erant prima ². » Sic ergo habete liberum arbitrium, ut imploretis auxilium. « Non » estis in carne, » et hoc ex viribus vestris ? Absit. Unde ergo ? « Si tamen Spiritus Dei habitat in vobis. Si quis » autem Spiritum Christi non habet, hic non est ejus. » Non ergo se extendat, non se jactet, non sibi arroget virtutem propriam, egena et vitiata natura. O humana natura ! o Adam, quando sanus eras, non stetisti, et tuis viribus surrexisti ? « Si quis Spiritum Christi non » habet : » (Ipse enim Spiritus Dei, qui Spiritus Christi ; et Patris est enim et Filii.) « Si quis Spiritum Christi » non habet, » non se fallat : « hic non est ejus. »

¹ Rom. viii, 9. — ² Luc. xi, 26.

XIV. Ecce, adjuvante ipsius misericordia, Spiritum Christi habemus : ex ipsa dilectione justitiæ, integra fide, catholica fide, Spiritum Dei nobis inesse cognoscimus. Sed quid de carne illa mortali? Quid de lege in membris nostris repugnante legi mentis? Quid de illo gemitu : « Miser ego homo? » Audi : « Si autem Christus in vobis, corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus autem vita est propter justitiam¹. » Ergo de corpore mortuo propter peccatum, jam desperandum est? Nulla spes est? Sic dormit, ut non adjiciat ut resurgat? Absit. « Corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus autem vita est propter justitiam. » Remansit tristitia de nostro corpore : « Nemo autem » carnem suam odio habuit². » Videmus quam sollicite curetur sepultura mortuorum : « Corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus autem vita est » propter justitiam. » Jam dicebas ad consolationem : Vellem quidem et corpus meum esset in vita : sed quia non potest, sit vel spiritus meus, sit vel anima mea : Expecta, noli esse sollicitus.

XV. « Si enim Spiritus ejus, qui suscitavit Jesum a » mortuis, habitat in vobis; qui suscitavit Christum Jesum a mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra³. » Quid timetis? Quid etiam pro ipsa carne solliciti estis? « Capillus capitis vestri non peribit⁴. » Adam peccando damnavit in mortem corpora vestra : sed Jesus, « Si est » Spiritus ejus in vobis, vivificabit et mortalia corpora » vestra; » quia suum sanguinem dedit pro salute vestra. Promissum reddi dubitas, qui tale pignus tenes? Sic ergo, homo, non erit mortis illa contentio, sic implebitur quod dictum est : « Miser ego homo, quis me libe-

¹ Rom. viii, 10. — ² Ephes. v, 29. — ³ Rom. viii, 11. — ⁴ Luc. xii, 7.

» rabit de corpore mortis hujus¹? » Quia Christus Jesus : « Si Spiritus ejus habitat in vobis, vivificabit et mortalia corpora vestra. » Sic liberaberis de corpore mortis hujus, non corpus non habendo, vel alterum habendo, sed non ulterius moriendo. Si enim non adderet : « Mortis hujus, » et diceret : « Quis me liberabit de corpore? » forte suggereretur error cogitationi humanæ, et diceretur : Vides quia non vult Deus nos esse cum corpore? « De corpore, inquit, mortis hujus. » Mortem tolle, et bonum est corpus. Detrahatur mors novissima inimica, et erit mihi in æternum caro mea amica. « Nemo » enim unquam carnem suam odio habuit². » Etsi spiritus concupiscit contra carnem, et caro concupiscit adversus spiritum; etsi modo rixa est in ista domo, maritus litigans, non perniciem, sed concordiam quærit uxoris. Absit, fratres mei, absit ut spiritus concupiscendo contra carnem oderit carnem. Vitia carnis odit, prudentiam carnis odit, contentionem mortis odit. Corruptibile hoc induat incorruptionem, et mortale hoc induat immortalitatem, seminetur corpus animale, resurgat corpus spiritale³, et videbis plenam perfectamque concordiam, videbis creaturam laudare Creatorem : « Si ergo » Spiritus ejus qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in » vobis; qui suscitavit Christum a mortuis, vivificabit » et mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum ejus qui habitat in vobis : » Non propter merita vestra, sed propter munera sua. Conversi ad Dominum, etc.

¹ Rom. vii, 24. — ² Ephes. v, 29. — ³ 1 Cor. xv, 53, 54.